

Sygn. akt VI Ga 103/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc (spr.)

SO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 08 lipca 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w K.

w upadłości układowej

przeciwko: Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w R.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu

V Wydziału Gospodarczego z dnia 31 grudnia 2012 r., sygn. akt V GC 220/12

I. oddała apelację,

II. zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. w K.

w upadłości układowej na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w R. kwotę 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 103/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 lipca 2013 r.

Powód (...) spółka z o.o. w K. wskazując pozwanego – Przedsiębiorstwo (...) spółkę z o.o. w R. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego będącego ugodą zawartą przez strony w dniu 18 maja 2011r przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie w sprawie sygn. VI GC 71/11.

W ocenie powoda z wykonania ugody wywiązał się on w całości płacąc w terminie koszty postępowania, pierwszą i drugą ratę, a następnie dokonując potrącenia trzeciej raty z wierzytelnością zakupioną w dniu 4 lipca 2011r. od (...) spółki z o.o. Pomimo zawiadomienia pozwanego o dokonaniu cesji wierzytelności, pomimo przesłania mu oświadczenia o potrąceniu, powód uzyskał opatrzenie ugody klauzulą wykonalności. Nadto zapłacił na rzecz (...) spółki z o.o. część wierzytelności zbytej cesją lecz powódce przekazano informacje o zapłacie jej całości, w związku z czym różnicę w kwocie 22.155 zł powódka przelała pozwanej.

W odpowiedzi na pozew pozwany zakwestionował zawarcie w dniu 4 lipca 2011r. umowy przelewu wierzytelności oraz wskazał na zapłatę w dniu 5 lipca 2011r. drugiej raty z umowy co potwierdza – jego zdaniem – brak skutecznej cesji wierzytelności w tej dacie. Zaprzeczył nadto faktowi powiadomienia go o przelewie wierzytelności przed dokonaniem jej zapłaty, podniósł, że jego zobowiązania do (...) Polska nie wynoszą tyle, ile wynika z wystawionej faktury.

Wyrokiem z dnia 31.12.2012 r. wydanym w sprawie V GC 220/12 Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Tarnobrzegu oddalił powództwo w całości.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że w październiku 2010r. (...) spółka z o.o. zakupiła od (...) spółki z o.o. betonowe płyty drogowe. Nabywca zakwestionował wartość płyt z uwagi na ich uszkodzenia.

W dniu 18 maja 2011r. przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie powód i pozwany zawarli ugodę na mocy której pozwany (...) spółka z o.o. zobowiązał się zapłacić na rzecz (...) spółki z o.o. kwotę 75 tysięcy złotych w trzech ratach:

- 18.750,00 zł do dnia 31 maja 2011r.,

- 28.125,00 zł do dnia 30 czerwca 2011r.,

- 28.125,00 zł do dnia 31 lipca 2011r. przy czym zapłata którejkolwiek z rat z opóźnieniem mniejszym niż 6 dni nie spowoduje postawienia całej kwoty będącej przedmiotem powództwa tj. 111.278,64 zł w stan natychmiastowej wymagalności. Nadto pozwany zobowiązał się zapłacić kwotę 3.500,00 zł tytułem kosztów procesu w terminie do 31 maja 2011r.

(...) spółka z o.o. w dniu 27 maja 2011r. w wykonaniu ugody przełała kwotę 3.500,00 zł, w dniu 30 maja 2011r. kwotę 18.750,00 zł, w dniu 5 lipca 2011r. kwotę 28.125,00 zł .

W drugiej połowie czerwca 2011r. powód uzyskał informacje o istnieniu wierzytelności spółki (...) do pozwanego z tytułu sprzedaży płyt drogowych, uzyskał kopię faktury potwierdzającej istnienie wierzytelności.

W dniu 4 lipca 2011r. przedstawiciel powoda podpisał umowę przelewu wierzytelności , którą dostarczono do biura oddziału (...) spółki z o.o. w K.. Umowa została podpisana w następujących dniach przez B. L. i A. T.. W tym dniu M. W. (1) telefonował do K. K. (1) z zapytaniem o wierzytelność (...) spółki z o.o. (k. 345) a następnego dnia wysłał mu wiadomość (...) o treści: „w nawiązaniu do wczorajszej rozmowy – uda się załatwić sprawę polubownie. Proponujemy potrącenie kwoty z ugody z wierzytelnością (...). Jeżeli mimo zapłaty będzie egzekucja to zapłacimy dzisiaj kolejną ratę, potrącimy ostatnią i pozwiemy o pozostałą kwotę łącznie z odsetkami. Pana koszt to ok. 10 tyś. oraz odszkodowanie i koszty egzekucji. My nic nie tracimy bo nawet jak przegramy to mamy regres do (...) dlatego nic już nie odpuścimy. Czekamy na decyzję do godziny 12”. Adresat nie otrzymał tej wiadomości z uwagi na brak telefonu zdolnego od przyjmowania wiadomości (...).

W dniu 4 lipca 2011r. po rozmowie telefonicznej z M. W. (1) K. K. zlecił przelew kwoty 53 tysiące zł. do (...) spółki z o.o. na poczet faktury za płyty drogowe .

W dniu 5 lipca 2011r. M. W. przesłał do K. K. wzór oświadczenia o akceptacji przez (...) spółkę z o.o. potrącenia wierzytelności z ugody sądowej z wierzytelnością zakupioną od (...) Polska. Dnia 6 lipca 2011r. wysłał także do K. K. i jego pełnomocnika pocztą oraz e-mailem zawiadomienie o cesji , a 14 lipca 2011r. do K. K. e-mailem i pocztą oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty.

(...) spółka z o.o. wysłała do pozwanego zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności pocztą w dniu 7 lipca 2011r.

Na skutek pomyłki B. K. (1) pracownik (...) spółki z o.o. zinterpretowała zapis księgowy o cesji wierzytelności z faktury za płyty drogowe sprzedane (...) R. jako zapłatę całości ceny sprzedaży dokonanej przez nabywcę płyt i przekazała tę

informację powodowi dwa lub trzy dni później – w dniu 31 sierpnia 2011r. sprostowała tę informację podając kwotę wpłaty tj. 53 tysiące zł. Wpłata ta została przekazana do powoda a różnica wzajemnych należności wynosząca 22.155,00 zł przelana pozwanemu 30 sierpnia 2011r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy przyjął, że powództwo nie jest zasadne. Sąd wskazał, iż do zawarcia umowy przelewu wierzytelności z tytułu sprzedaży płyt drogowych pozwanemu nie doszło w dniu 4 lipca 2011r. Wskazał, że umowa została w tym dniu podpisana przez R. S. i dostarczona do biura (...) Polska w K., ale nie przez osoby ze strony (...) Polska. Telefon M. W. (1) do K. K. (1) z informacją o cesji i o zamiarze złożenia oświadczenia o potrąceniu wzajemnych wierzytelności nie był konsekwencją podpisania cesji. Przeczą temu treść (...), dokonanie przelewu drugiej raty z ugody, wysłanie w dniu 5 lipca 2011r. e-maila zawierającego propozycję rozliczenia się w drodze potrącenia oraz informacja o cesji wierzytelności wysłana dopiero 6 lipca 2011r. jak i oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności wysłane po kolejnych kilku dniach. D. wskazał na treść zeznań M. W. (1), który nie pamiętał, kiedy ta umowa wróciła do powoda podpisana.

Sąd wskazał, że nie budzi wątpliwości fakt dokonania w dniu 5 lipca 2011r. zapłaty części należności z faktury wystawionej pozwanemu przez (...) sp. z o.o. i wskazał, że nie mógł on mieć wiedzy o podpisaniu tej cesji ponieważ w tym dniu umowa ta nie była jeszcze podpisana. Świadek B. K. (2) nie była w stanie przypomnieć sobie w jakiej formie przekazano do pozwanego informację o cesji wierzytelności, nie budził zaś wątpliwości fakt wysłania jej pocztą w dniu 7 lipca 2011r.

Sąd wskazał na domniemanie dobrej wiary dłużnika i na ciężar dowodu powiadomienia o przelewie spoczywającym na cesjonariuszu, którego powód nie uniósł.

Sąd wskazał, że płatność na rzecz pozwanego trzeciej raty z ugody w kwocie 28.125,00 zł przypadła na dzień 31 lipca 2011r, ale nie nastąpiła.

Sąd ostatecznie stanął na stanowisku, iż powód nie wykonał postanowień wynikających z zawartej z pozwanym ugody czego konsekwencją jest brak zasadności powództwa i jego oddalenie w całości.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości powód zarzucając

I. błąd w ustaleniach faktycznych co przejawiało się w:

- nieprawidłowym ustaleniu, iż umowa cesji wierzytelności pomiędzy powodem, a (...) Polska sp. o.o. z dnia 4 lipca 2012 r. nie została zawarta w tymże dniu, ale w dniach późniejszych, a tymczasem z przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów z dokumentów (m.in. umowa, zawiadomienie o dokonanej cesji pochodzące od powoda oraz od (...) Polska Sp. z zoo oraz z zeznań świadków (M. W. (1), R. S., B. K. (1)) w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wynika, iż umowa ta została skutecznie zawarta w 4 lipca 2011 r.,

- nieprawidłowym ustaleniu, iż prezes pozwanej spółki - (...) w dniu 5 lipca 2011 r. nie dysponował telefonem pozwalającym mu na odbiór wiadomości (...), pomimo tego, iż twierdzenie to stoi w sprzeczności z zeznaniami świadka M. W. (1), a także nie jest prawdopodobne w stanie faktycznym sprawy, gdyż w 2011 r. telefony tego typu funkcji nie były już sprzedawane przez operatorów telekomunikacyjnych, zaś pozwany nigdy nie przedstawił dowodów na poparcie swoich twierdzeń w tym zakresie tj. jakim telefonem wówczas dysponował i czy rzeczywiście nie on funkcji pozwalającej na odbiór wiadomości (...),

-nieprawidłowym ustaleniu, iż treść wysłanej w dniu 5 lipca 2011 r. wiadomości (...) do prezesa pozwanej spółki - (...) potwierdza okoliczności, iż pozwany w dniu 4 lipca 2011 r. w rozmowie telefonicznej nie został poinformowany o dokonaniu cesji wierzytelności, pomimo tego, iż z treści tej wiadomości a także z zeznań osoby sporządzającą w sposób nie budzący wątpliwości wynika, iż odnosi się ona do wcześniejszej rozmowy w telefonicznej dotyczącej kwestii nabytej przez powoda wierzytelności i stanowi kontynuację rozmowy stron w zakresie dokonania potrącenia wzajemnych roszczeń,

- nieprawidłowym ustaleniu, iż niedokonanie czynności potrącenia drugiej raty ugody świadczy o tym, iż powód nie dysponował w dniach 4-5 lipca 2011 r. w stosunku do pozwanej nabytą wierzytelnością, pomimo tego, iż z przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków w sposób nie budzący wątpliwości wynika, iż powód w dniu 4 lipca 2011 r. skutecznie nabył od (...) sp. z o.o. wierzytelność w stosunku do pozwanej oraz z uwagi na to, że powód w swoich pismach procesowych, a także świadek M. W. (1) w zeznaniach wyjaśnili, jakimi przesłankami kierowali się potrącając dopiero trzecią ratę ugody,

- nieprawidłowym ustaleniu, iż w rozmowie telefonicznej prowadzonej w dniu 4 lipca 2011 r. pomiędzy M. W. (1) a prezesem pozwanej spółki - (...), pozwana nie została poinformowana o dokonanej cesji wierzytelności, pomimo tego, iż z przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków, a także ze szczegółowej analizy dalszych działań pozwanej spółki (w kolejnych dniach) w sposób jednoznaczny wynika, iż pozwana w rozmowie telefonicznej w dniu 4 lipca 2011 r. uzyskała informację o fakcie dokonania cesji wierzytelności.

II. Naruszenie prawa materialnego, a to:

- art. 60 k.c. w zw. z art. 70 § 1 oraz w zw. z art. 509 k.c. i nast. poprzez nieprawidłowe i nieuzasadnione przyjęcie przez Sąd I instancji, iż umowa cesji wierzytelności dla swojej skuteczności musi być zawarta w formie pisemnej, zaś za chwilę zawarcia umowy należy uważać moment jej podpisania (czynność techniczna), a nie moment złożenia przez strony zgodnego oświadczenia woli w tym zakresie, pomimo tego, iż przepisy dotyczące zawarcia tego typu umowy nie warunkują jej skuteczności/ważności od określonej formy prawnej;

- art. 512 k.c. poprzez nieprawidłowe i nieuzasadnione przyjęcie przez Sąd I instancji, iż spełnienie przez pozwanego w dniu 5 lipca 2011 r. świadczenia objętego umową cesji wierzytelności z dnia 4 lipca 2011 r. do rąk (...) Sp. z o.o. (cedenta) miało skutek względem powoda (cesjonariusza), pomimo tego, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie, a także okoliczności dokonania zapłaty przez pozwanego następnego dnia oraz późniejsze jego zachowanie jednoznacznie wskazują, iż w chwili spełnienia tego świadczenia pozwany wiedział o dokonanym przelewie wierzytelności, a tym samym, że pozostawał on wówczas w złej wierze.

- art. 5 k.c. poprzez ustalenie, że działania strony pozwanej powinny być chronione dobrą wiarą, pomimo tego, iż pozwana uczyniła ze swojego prawa użytek sprzeczny z jego społeczno-gospodarczym przeznaczeniem i zasadami współzycia społecznego, o czym świadczy okoliczność, iż dokonując zapłaty za fakturę VAT będącą przedmiotem cesji wierzytelności nie poinformował o tym żadnej ze stron, zaś następnie poinformowana pisemnie (przez cedenta i cesjonariusza) o fakcie przeniesienia wierzytelności oraz o dokonanym potrąceniu również w żaden sposób nie ustosunkowała się do tychże przez okres niemalże 2 miesięcy, tym samym doprowadzając powoda do przekonania, że spełnił swoje roszczenie w zakresie trzeciej raty ugody - a co w konsekwencji stało u podstaw jej późniejszego zarzutu wobec powoda, iż nie wypełnił on warunków ugody pomimo tego, iż z podejmowanych przez niego działań jednoznacznie wynika, iż chciał wypełnić warunki tejże i w żaden sposób nie uchylał się od jej wykonania.

III. Naruszenie prawa procesowego, co miało istotny wpływ na wynik postępowania, a to:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- naruszenie w niniejszej sprawie zasady swobodnej oceny dowodów, wyznaczonej doświadczeniem życiowym i regułami logicznego rozumowania;

- dokonanie przez Sąd oceny wiarygodności i mocy dowodów z pominięciem wszechstronnego rozważenia całego zebranego materiału w sprawie, co skutkowało niewłaściwym ustaleniem stanu faktycznego sprawy i doprowadziło do sprzeczności poczynionych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;

- nie wyjaśnienie dlaczego pewnym dowodom Sąd dał wiarę natomiast pozostałym odmówił oraz wskazanie w oparciu o jakie dowody wydał rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie;

- art. 316 § 1 kpc poprzez zamknięcie przez Sąd I Instancji rozprawy przed wyjaśnieniem wszystkich istotnych okoliczności w sprawie, w tym:

- kiedy doszło do zawarcia przedmiotowej umowy cesji wierzytelności oraz z czego wynika iż Sąd kwestionuje zgodne oświadczenia stron tejże umowy, iż została ona zawarta w dniu 4 lipca 2011 r. (co dodatkowo zostało potwierdzone późniejszymi pismami tychże stron); czy w rozmowie telefonicznej w dniu 4 lipca 2011 r. prezes pozwanej spółki uzyskał informację o zawarciu umowy cesji wierzytelności pomiędzy powodem a (...) sp. z o.o. skoro bezspornym jest, iż strony rozmawiały na ten temat, czy pozwana pozostawała w dobrej wierze w chwili spełnienia świadczenia wobec (...) Sp. z o.o. oraz jak wytłumaczyć fakt, iż pozwana kwestionując swoje zobowiązanie w stosunku do (...) Sp. z o.o. natychmiast po dokonaniu rozmowy z przedstawicielem powoda dokonała zapłaty tejże wierzytelności (pomimo, iż zalegała z jej zapłatą przez niemalże rok) nie informując o tym fakcie zarówno cedenta, jak również cesjonariusza. czy powyższe działania strony pozwanej powinny być chronione dobrą wiarą w obliczu późniejszych zdarzeń oraz jak należy tłumaczyć okoliczność, iż pozwana dokonując zapłaty za fakturę VAT będącą przedmiotem cesji wierzytelności nie poinformował o tym żadnej ze stron, zaś następnie poinformowana pisemnie (przez cedenta i cesjonariusza) o fakcie przeniesienia wierzytelności oraz o dokonanym potrąceniu również w żaden sposób nie ustosunkowuje się do tychże przez okres niemalże 2 miesięcy, tym samym doprowadzając powoda do przekonania, iż spełnił swoje roszczenie w zakresie trzeciej raty ugody,

- art. 245 k.p.c. poprzez stwierdzenie, iż dokument prywatny w postaci umowy cesji wierzytelności z dnia 4 lipca 2011 r. oraz pismo (...) Sp. z o.o. i powoda z dnia 4 lipca 2011 r. informujące o dokonaniu cesji wierzytelności nie stanowi dowodu na to, że strony przedmiotowej umowy cesji wierzytelności złożyły zgodne oświadczenie woli o zawarciu tej umowy w tym dniu, pomimo tego, iż złożone oświadczenie woli obejmuje również stwierdzenie, iż nastąpiło to w tej dacie,

- art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez wydanie orzeczenia oddalającego żądanie powoda dotyczące pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości, pomimo tego, iż przeprowadzone w niniejszej sprawie dowody jednoznacznie wskazują na to, iż nie doszło do zdarzeń, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, co tym samym powoduje, iż żądanie powoda w tej mierze jest zasadne i winno zostać uwzględnione.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości przez pozbawienie w całości wykonalności ugody sądowej.

W obszernym uzasadnieniu apelacji powód przedstawił argumentację na poparcie podniesionych zarzutów.

W odpowiedzi na palpację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany podniósł że Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego. Wbrew twierdzeniom strony powodowej, Sąd wziął pod rozwagę całokształt okoliczności sprawy i cały przedstawiony przez strony materiał dowodowy. Zarzuty apelacji w opinii pozwanego są więc wyłącznie próbą polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji, dlatego pozwany wnosi o oddalenie apelacji w całości.

Pozwany wskazał na prawidłowe ustalenia Sądu, a to w zakresie iż w rozmowie telefonicznej prowadzonej w dniu 4 lipca 2011 r. pozwana nie została poinformowana o dokonanej cesji wierzytelności. Strony umowy cesji uzależniały jej ważność od złożenia podpisów, a więc M. W. (3) (skoro zdaniem stron umowa bez podpisów nie była ważna) nie mógł poinformować K. K. (1) o zawartej umowie cesji.

Pozwany wskazał na prawidłowość ustaleń co do tego, że umowa przelewu wierzytelności spółki (...), została w dniu 4 lipca 2011 r. podpisana przez przedstawiciela powoda, a następnie 6 lipca tegoż roku przez przedstawicieli (...), bowiem dopiero wówczas powód będąc przekonany o ważności tejże umowy przesłał pozwanemu stosowną informację w formie wiadomości email, jak też zapłacił w dniu 5 lipca 2011 r. drugą ratę. Zdaniem pozwanego na podpisanie umowy przelewu w dniu 4 lipca 2011 r. nie wskazują też zeznania świadka B. D. podniósł, że umowa została zawarta z chwilą złożenia zgodnego oświadczenia woli, powód zaś nie wykazał kiedy do tego doszło. D. podniósł, że

powód nie wykazał, aby pozwana w dacie zapłaty wierzytelności objętej umową cesji wiedziała o jej zawarciu. Podczas rozmowy telefonicznej 4.07.2011 r. pozwany został co najwyżej poinformowany o możliwości zawarcia umowy cesji.

Zawarcia umowy cesji (...)07.2011 r. nie potwierdza też treść mms-a. Powód nie wykazał też, aby pozwany miał techniczną możliwość zapoznania się z nim, czemu pozwany zaprzeczył

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 5 kc pozwany podniósł, że to powód nie dopełnił aktów staranności i na swoje ryzyko dokonał potrącenia, nie zasięgając informacji co do stanu wierzytelności objętej domniemaną cesją, zaniedbania dopuścił się też cedent, nie informując powoda o zapłacie. Powyższe doprowadziło do postawienia całej kwoty w stan wymagalności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podziela w pełni wnioski i ustalenia faktyczne poczynione Sąd Rejonowy i przyjmuje je za własne.

Spór w przedmiotowej sprawie koncentruje się wokół skuteczności potrącenia przez powoda ostatniej z rat wskazanej w ugodzie stanowiącej tytuł wykonawczy z wierzytelnością nabytą przez powoda w drodze umowy cesji, z uwagi na zakwestionowanie przez pozwanego skuteczności tej umowy.

Niezasadnym był zarzut sprzeczności ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd I instancji właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe, w prawidłowy sposób ustalił okoliczności w sprawie istotne i na tej podstawie wysnuł logiczne wnioski.

Wbrew zarzutom apelacji powód, na którym spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu nie wykazał, aby zawarł skuteczną umowę cesji wierzytelności już w dacie 4 lipca 2011 r. i aby pozwany w tej dacie jako dłużnik, o umowie cesji został zawiadomiony. Data zawarcia umowy cesji miała natomiast znaczenie dla ustalenia, czy w momencie zawarcia umowy cesji wierzytelność będąca jej przedmiotem istniała.

Wbrew zarzutom apelacji zawarcie umowy w dniu 4 lipca 2011 r. nie wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości z zeznań świadków M. W. (1), R. S. i B. K. (1). Zeznania te są ze sobą sprzeczne, w szczególności B. K. (1) nie potwierdza, aby umowa została podpisana przez osoby reprezentujące zbywcę 4 lipca 2011 r., jako że osoby te nie były w tym dniu obecne w K.. M. W. (1) zaś nie pamiętał kiedy „umowa wróciła podpisana”, podając natomiast datę 6 lipca 2011 r. jako dzień, gdy miał już na pewno komplet dokumentów.

Powód zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie ustalenia daty podpisania umowy przez zbywcę wierzytelności dokonuje własnej, wybiórczej interpretacji materiału dowodowego w postaci wypowiedzi świadków. Tymczasem zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc, do którego sprowadza się zarzut dotyczący sprzeczności ustaleń stanu faktycznego z materiałem dowodowym, nie może polegać na prezentowaniu własnych, korzystnych dla skarżącego ustaleń stanu faktycznego, a co za tym idzie korzystnej dla niego oceny materiału dowodowego. W ramach tego zarzutu skarżący może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że Sąd rażąco naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy / wyrok s.apel w L., z 31.05. (...), I ACa 195/11, LEX nr 861318/.

Przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona w przypadku gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami
/ I ACa 1342/12 wyrok s.apel. 2013-04-18 w W. LEX nr 1307504/.

Przedmiotowej sprawie powyższe nie występuje. Za poprawne należało uznać wnioski Sądu Rejonowego zestawiającego i oceniającego zeznania świadków.

Poprawnymi były także kolejne wnioski Sądu Rejonowego, iż daty zawarcia umowy w dniu 4 lipca 2011 r. nie potwierdzają dokonanie zapłaty drugiej raty czy treść wiadomości (...).

Okoliczność zawarcia umowy cesji pośrednio potwierdziłoby potrącenie drugiej raty. Jej zapłata oczywiście sama w sobie nie wyklucza zawarcia umowy cesji, jednak w świetle okoliczności sprawy przemawia za przyjęciem, że powód nie mając w tej dacie podpisanej przez zbywcę umowy /art. 70 kc/, nie chcąc narazić się na postawienie całej należności z ugody w stan wymagalności dokonał zapłaty kolejnej wymagalnej raty. Rozumowaniu temu nie można zarzucić sprzeczności z logiką i doświadczeniem życiowym.

Zawarcia umowy i poinformowania o cesji już w dacie 4 lipca 2011 r. nie potwierdza też wiadomość (...) wysłana przez powoda. Po pierwsze powód nie wykazał, aby wiadomość (...) doszła do pozwanego w ten sposób, że ten chociażby potencjalnie mógł się z nią zapoznać. Nie jest przekonującą argumentacją powoda, iż w tamtej dacie nie sprzedawano aparatów bez tej funkcji. Nawet jeśli by tak było, to nie oznacza to, że funkcja ta była aktywna w telefonie pozwanego. To nie na pozwanym też spoczywał ciężar dowodzenia, jakim telefonem w tamtej dacie się posługiwał, ale na powodzie, iż złożył mu oświadczenie co najmniej w sposób jaki umożliwił pozwanemu zapoznanie się z jego treścią. Powód nie naprowadził nawet na fakt, iż uprzednio już w ten sposób komunikował się z pozwanym.

Kolejną kwestią jest, iż przyjmując nawet, że pozwany się z informacją zapoznał, to jej sama treść nie stanowi dowodu na zawarcie umowy ani poinformowaniu dłużnika o cesji już w dniu 4 lipca 2011 r. Nie świadczy o zawarciu umowy i zawiadomieniu o cesji samo sformułowanie „w nawiązaniu do wczorajszej rozmowy”, czy też propozycja potrącenia raty z ugody z wierzycelnością (...). Z literalnego brzmienia wiadomości nie wynika, aby propozycja potrącenia jednoznacznie dotyczyła wierzycelności już nabytej, a nie wierzycelności, co do której powód rozważał nabycie czy też podjął czynności celem zawarcia umowy cesji. Analogicznie rozmowa do której nawiązuje wiadomość, także mogła dotyczyć potrącenia wierzycelności, która ewentualnie powód dopiero zamierzał nabyć.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego za niezasadny należało uznać zarzut apelacji naruszenia art. 60 kc w zw. z art. 70 kc i art. 509 kc.

Dla zawarcia umowy przelewu /art. 509 kc/ nie jest koniecznym zawarcie umowy w formie pisemnej. Gdy ustawa nie stawia dalej idących wymagań dla oświadczenia woli, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny /art. 60 kc/. Jednakże strony umowy cesji wiązały skutek zawarcia tej umowy ze złożeniem w sposób dostateczny i stanowczy oświadczenia woli na piśmie. Powyższe wynika m.in. zeznań świadków w których mowa jest o dążeniu stron do zawarcia umowy właśnie poprzez jej podpisanie. Powyższemu strony umowy cesji dały ostateczny wyraz umową ostatecznie podpisując, rzeczą zaś powoda było wykazanie w jakiej dacie do tego doszło. Powód nie wykazał, aby strony podpisały umowę jednocześnie. Skoro kontrahenci złożyli oświadczenie w różnym czasie to nie wykazał, aby powód otrzymał oświadczenie woli złożone na piśmie o przyjęciu oferty w tym samym dniu /art. 70 kc/. Dopiero chwila otrzymania akceptacji oferty oznaczała zawarcie kontraktu. Podsumowując brak podstaw do uznania, że strony zawarły umowę na piśmie już 4 lipca 2011 r.

Kolejną kwestią jest, że okoliczności sprawy i zebrany materiał dowodowy nie pozwalają na ustalenie, iż w myśl art. 60 kc poprzez zgodne złożenie oświadczeń woli, doszło w jakiegokolwiek formie do zawarcia umowy cesji już w dniu 4 lipca 2011 r. Powód podpisał w tej dacie umowę i dostarczył ją do cedenta, jednocześnie nie wykazał, aby w tej samej dacie otrzymał oświadczenie o jej przyjęciu w jakiegokolwiek formie /art. 70 kc/. Nie wykazał też, aby w dniu 4 lipca 2011 r. obie strony złożyły zgodne oświadczenia woli z pominięciem formy pisemnej, nie naprowadzając w jakich okolicznościach, o jakiej treści i przez kogo oświadczenia te miały zostać zgodnie złożone.

W konsekwencji niewykazania zawarcia umowy w dniu 4 lipca 2011 r. i nie poinformowania o tym pozwanego niezasadnym był zarzut naruszenia art. 512 kc. W tak ustalonym stanie faktycznym zasadnym było przyjęcie, iż zapłata przez dłużnika na rzecz cedenta części należności objętej cesją miała skutek względem powoda.

Celem art. 512 k.c. jest przede wszystkim ochrona dłużnika scedowanej wierzycelności przed koniecznością powtórnego świadczenia, gdyby po dokonaniu cesji nastąpiło w dobrej wierze świadczenie do rąk zbywcy, a więc gdyby w chwili spełnienia świadczenia dłużnik nie wiedział o przelewie wierzycelności /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26

września 2002 r. III CKN 346/01. Skarżący zarzucając naruszenie art. 512 kc podniósł złą wiarę dłużnika spełniającego świadczenie.

Pozwany nie mógł być w złej wierze, jako że tej dacie nie doszło jeszcze do zawarcia umowy cesji. Pozwany celem zwolnienia się z obowiązania nadal obowiązany był obowiązywać świadczyć na rzecz (...) Polska sp. zo.o.

Skarżący zarzucił także niezasadnie naruszenie art. 5 kc, podnosząc, że pozwanymi poinformował powoda o zapłacie, także po pisemnym poinformowaniu o cesji, czym wprowadził powoda w błąd co do wypełnienia warunków umowy. Zarzut naruszenia art. 5 kc nie może stanowić samodzielnej podstawy powództwa przeciwegzekucyjnego. Nie można jednak wykluczyć zarzutu nadużycia prawa. Podstawę powództwa może bowiem stanowić inny przepis prawny, którego przesłanki zostały spełnione w związku z zaistnieniem nadużycia prawa. W przypadku powództwa opozycyjnego podstawą tą może być art. 840 § 1 pkt 1 lub 2 k.p.c.

Nie jest też wykluczonym wyjątkowych okolicznościach przyjęcie nadużycia prawa także w stosunkach pomiędzy przedsiębiorcami. Powyższe jednak w sprawie nie miało miejsca. Pozwany nie nadużył prawa uzyskując klauzulę wykonalności. Powód nie wykazał, iż pozwany nadużył prawa, wprowadzając go w błąd co do wykonania umowy, co następnie doprowadziło do zaopatrzenia umowy w klauzulę wykonalności. Brak podstaw do uznania, że zapłata długu na rzecz późniejszego zbywcy i niepoinformowanie o niej powoda stanowiło właśnie to nadużycie. Pozwany nie miał obowiązku informowania powoda, iż ten nie wykonał warunków umowy, bo do tego sprowadzało się nie poinformowanie go o nieskuteczności potrącenia. To w interesie powoda jako profesjonalnego podmiotu i uczestnika obrotu gospodarczego, który dokonał wyboru sposobu zaspokojenia wierzytelności pozwanego w drodze potrącenia, które jest jednostronną czynnością prawną, należało upewnienie się, co do istnienia nabywanej i następnie potrąconej wierzytelności. Powód nie mógł wymagać od pozwanego, z którym był nadto skonfliktowany, aby ten wychodził z inicjatywą i dbał o jego interesy informując o nieskuteczności dokonanego potrącenia.

Niezasadnym był kolejny zarzut naruszenia art. 316 kpc Zasada orzekania wynikająca z art. 316 określana bywa jako zasada aktualności orzeczenia sądowego. W sprawie brak podstaw do uznania, że Sąd Rejonowy orzekając wziął pod uwagę inny niż z dnia orzekania stan prawny czy faktyczny stanowiący ostatecznie podstawę wyroku, poza tym przedłożenie umowy cesji podpisanej przez obie strony w dniu 27.12.2012r. w świetle w/w okoliczności nie byłoby jednoznacznym dowodem, że do jej zawarcia doszło 04.07.2011r.; szczególnie, że powód do pozwu dołączył w/w umowę przelewu nie podpisaną przez zbywcę; co również uzasadnia wyżej przedstawione stanowisko Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego.

Niezasadnym był zarzut naruszenia art. 245 kpc, zgodnie z którym dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument prywatny nie stanowi bowiem dowodu tego, co zostało w nim oświadczone, nie korzystając z domniemania, iż ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym.

Ostatecznie powód nie wykazał aby wobec skutecznego potrącenia wygasła ostatnia rata wskazana w ugodzie tj. aby nie doszło do zdarzenia stanowiącego podstawę nadania jej klauzuli wykonalności. Z uwagi na powyższe powództwo podlegało oddaleniu na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 kpc.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną w całości na podstawie art. 385 kpc orzekając jak w pkt I wyroku.

Zasądzając od strony powodowej na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję Sąd Okręgowy kierował się treścią art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc i § 6 pkt 5 oraz § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, orzekając jak w pkt II wyroku.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom obu stron.

2. Po wykonaniu pkt 1 akta sprawy zwrócić Sądowi Rejonowemu Tarnobrzegu.